

27. juni 2025
J.nr. 2025 - 3938

Resumé af forslag til ændring af lov om en børne- og ungeydelse og ligningsloven m.v.

Den 1. januar 2022 trådte nye regler i kraft om ligedeling af børne- og ungeydelsen, så forældre med fælles forældremyndighed som udgangspunkt hver får halvdelen af ydelsen. Dog kan forældremyndighedsindehavere, der har barnet boende mindst 9 ud af 14 dage, søge om at få hele ydelsen. Siden ligedelingen har det vist sig, at nogle forældremyndighedsindehavere, der har barnet boende mindst 9 ud af 14 dage, har udfordringer med at skaffe den fornødne dokumentation herfor, fx en samværsafgørelse eller et forlig, for at få udbetalt den fulde børne- og ungeydelse.

Lovforslaget har til formål i højere grad at understøtte intentionen om, at forældremyndighedsindehavere, hos hvem et barn bor, kan få udbetalt den fulde ydelse. Det foreslås derfor, at også en afgørelse om midlertidigt samvær eller en erklæring fra Familieretshuset om samværets omfang kan bruges som dokumentation for, at barnet opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forælder. Det foreslås derudover, at en afgørelse om midlertidigt samvær eller en erklæring fra Familieretshuset om samværets omfang kan bruges som dokumentation for, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage.

Derudover foreslås en skattefritagelse af indkomst op til 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser udgivet af en forening mv., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Forslaget medfører også, at indtægter omfattet af skattefriheden ikke vil blive modregnet i kontanthjælpsydelsen. Beløbet reguleres en gang årligt. Forslaget har til formål at udmønte den løsning, som regeringen sammen med Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance, Konservative Folkeparti, Danmarks Demokraterne, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti har aftalt for at understøtte socialt udsatte og hjemløse, som sælger aviser på gaden.

Lovforslaget indeholder derudover justeringer af opkrævningsreglerne vedrørende pensionsbeskatning.

Lovforslaget er omfattet af de fælles ikrafttrædelsesdatoer. Loven foreslås at træde i kraft den 1. januar 2026.

Lovforslaget forventes at medføre ikkenævneværdige økonomiske konsekvenser.